

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 33.688/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 20 juni 2002 door de Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming verzocht haar, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "betreffende het geïntegreerd ondersteuningsaanbod in het gewoon secundair onderwijs", heeft op 25 juni 2002 het volgende advies gegeven :

Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd door de omstandigheid dat

"de scholen, in functie van de noodzakelijke voorbereiding voor het schooljaar 2002-2003, tegen eind juni 2002 moeten weten over hoeveel extra middelen zij in het kader van het geïntegreerd ondersteuningsaanbod kunnen beschikken".

*
* *

De afdeling wetgeving heeft zich, met toepassing van het bepaalde in artikel 84, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, in hoofdzaak beperkt tot "het onderzoek van de rechtsgrond, van de bevoegdheid van de steller van de handeling, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan".

STREKKING VAN HET ONTWERP

Het om advies voorgelegde ontwerp strekt ertoe uitvoering te geven aan het decreet gelijke onderwijskansen-I, dat door het Vlaams Parlement reeds is goedgekeurd maar nog niet door de Vlaamse regering werd bekrachtigd ⁽¹⁾.

De nieuwe regeling voor het geïntegreerd ondersteuningsaanbod vervangt vanaf 1 september 2002 het project onderwijsvoorrang, geregeld bij het besluit van 17 december 1999 dat artikel 32 van het ontwerp beoogt op te heffen.

⁽¹⁾ Voor het geven van dit advies is gebruik gemaakt van de in eerste lezing door de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement aangenomen artikelen (Gedr. St., Vl. P., 2001-2002, nr. 1143/12).

RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. De rechtsgrond voor de ontworpen regeling wordt geboden door de artikelen VI.2, VI.4, VI.5, VI.8, VI.9, VI.11 tot VI.15 en VI.18 tot VI.20 van het decreet gelijke onderwijskansen-I.

Aangezien niet elk van deze artikelen uitdrukkelijk bevoegdheid aan de Vlaamse regering toekent, dient als rechtsgrond ook een beroep te worden gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid die de regering ontleent aan artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

2. Artikel 33 van het ontwerp geeft aan artikel 3 uitwerking met ingang van 1 maart 2002. Voor die retroactiviteit is geen rechtsgrond voorhanden, inzonderheid niet in het decreet gelijke onderwijskansen-I waarvan de bepalingen die het ontwerp tot rechtsgrond strekken pas op 1 september 2002 in werking zullen treden.

BEVOEGDHEID

1. De artikelen 16, 17, 28 en 29 van het ontwerp regelen de sancties in geval van misbruiken bij de telling van de regelmatige leerlingen die aan de gelijkekansenindicatoren beantwoorden of bij het aanwenden van de extra uren-leraar.

Aangezien, enerzijds, de gemeenschappen niet bevoegd zijn om bestaande federale normen zelfs maar te bevestigen - bevestiging die immers een affirmatie van bevoegdheid ten aanzien van de bevestigde norm zou inhouden - en, anderzijds, het - om dezelfde reden - niet aan de regering staat te bevestigen wat uit het decreet voortvloeit, dient het eerste lid van de artikelen 16 en 28 van het ontwerp te worden geschrapt. In die leden wordt immers verwezen naar uit zichzelf werkende regelen, waaraan een regeringsbesluit geen afbreuk kan doen ⁽²⁾.

⁽²⁾ Artikel 57 van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd bij koninklijk besluit van 17 juli 1991, is een federale norm die de gemeenschappen bindt tot de inwerkingtreding van de wet bedoeld in artikel 50, § 2, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten (artikel 71, § 1, van voormelde bijzonder financieringswet).

2. In het tweede lid van de artikelen 16 en 28 van het ontwerp worden de terugvorderingen en inhoudingen beperkt in die zin dat ze er niet kunnen "toe leiden dat het aandeel in de werkingsmiddelen dat bestemd is voor de personeelsaangelegenheden in absolute cijfers kleiner wordt dan wanneer de maatregel niet zou getroffen zijn".

Wat de terugbetaling en de terugvordering krachtens artikel 57 van de wetten op de rijkscomptabiliteit betreft, dient te worden opgemerkt dat de Vlaamse regering niet bevoegd is om de uitwerking van deze federale norm te beperken.

Wat de inhoudingen, terugvorderingen en verminderingen bedoeld in artikel 35 van de schoolpactwet van 29 mei 1959 en artikel 192 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II betreft, kan de ontworpen regeling slechts worden aanvaard in zoverre de Vlaamse regering terzake de beleidsvrijheid heeft om geval per geval de terugvordering te beperken. In die hypothese is zij immers gerechtigd om op algemene wijze grenzen te stellen aan die bevoegdheid, uiteraard voor zover zij daarbij niet in strijd met de wet handelt. Binnen de korte tijd die hem voor het geven van dit advies is gelaten, heeft de Raad van State, afdeling wetgeving, niet kunnen onderzoeken of de regering op grond van elk van deze bepalingen daartoe gemachtigd is ⁽³⁾.

⁽³⁾ Wel kan reeds gewezen worden op het onderscheid dat in artikel 35 van de schoolpactwet wordt gemaakt tussen, enerzijds, de inhoudingen waarbij het woord "kan" op een discretionaire bevoegdheid van de Vlaamse regering lijkt te duiden en, anderzijds, de teruggave waarbij de wet een verplichting lijkt in te houden "tenzij de fout te wijten is aan de betalende overheid".

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, J. SMETS,	staatsraden,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. PAS, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. L. VAN CALENBERGH, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M. VAN DAMME